

CENTRAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG

Beslissing in de zaak onder nummer van: C2020.076

CENTRAAL TUCHTCOLLEGE Voor de Gezondheidszorg Beslissing op het verzoek tot herziening van: A., huisarts, werkzaam te B., verzoekster, gemachtigde: mr. M.A. Feeburg te Utrecht, strekkende tot herziening van de beslissing d.d. 15 januari 2021 van het Centraal Tuchtcollege gegeven in de zaak met nummer C2020.076 van: A., huisarts, werkzaam te B., appellante, verweester in eerste aanleg, gemachtigde: mr. M.A. Feeburg te Utrecht, tegen C., wonende te D., verweester in beroep, klagster in eerste aanleg.

1. Verloop van de procedure

1.1 A. - hierna de huisarts - heeft op 8 februari 2021 bij het Centraal Tuchtcollege op de voet van artikel 52 Wet op de beroepen in de individuele Gezondheidszorg (Wet BIG) juncto artikel 23 e.v. Tuchtrechtbesluit BIG een verzoek ingediend tot herziening van de beslissing van 15 januari 2021, waarbij de maatregel van waarschuwing is opgelegd. Het Centraal Tuchtcollege heeft mr. H.M. Wattendorff (plv. lid-jurist van het Centraal Tuchtcollege) op de voet van artikel 25 lid 2 Tuchtrechtbesluit BIG benoemd tot rapporteur. De rapporteur heeft op 5 juni 2021 schriftelijk verslag uitgebracht en geadviseerd het verzoek tot herziening af te wijzen. Een afschrift van het advies is aan de gemachtigde van de huisarts toegezonden. De gemachtigde heeft nog stukken toegestuurd.

1.2 Het verzoek tot herziening is behandeld ter openbare terechtzitting van het Centraal Tuchtcollege van 3 december 2021. Verschenen zijn de huisarts, bijgestaan door haar gemachtigde mr. M.A. Feeburg en mevrouw E.. De huisarts heeft bij monde van haar gemachtigde haar standpunt toegelicht en heeft dat gedaan aan de hand van spreek aantekeningen die zij aan het Centraal Tuchtcollege heeft overhandigd. Tevens is de rapporteur mr. H.M. Wattendorff verschenen.

2. Beslissing waarvan herziening wordt verzocht

De beslissing van het Centraal Tuchtcollege van 15 januari 2021 (zaaknummer C2020.076) waarvan herziening wordt verzocht houdt zakelijk samengevat en voor zover van belang voor de beoordeling van het herzieningsverzoek, het volgende in. Klagster is de dochter van patiënte. Zij heeft een klacht tegen de huisarts ingediend. Die klacht luidt: (a) de huisarts heeft onvoldoende lichamelijk onderzoek verricht naar de gezondheidstoestand van patiënte, met name niet naar het hart en de longen; (b) de huisarts heeft onvoldoende geluisterd naar klagster, haar zus en patiënte over het te voeren behandelbeleid en de behandelwensen. Het Regionaal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg te Amsterdam heeft bij beslissing van 24 januari 2020 de beide klachtonderdelen gegrond verklaard en aan de huisarts de maatregel van waarschuwing opgelegd. De huisarts is van die beslissing in beroep gekomen. Het Centraal Tuchtcollege heeft bij beslissing van 15 januari 2021 dit beroep verworpen en de maatregel van waarschuwing gehandhaafd. Van die beslissing heeft de huisarts in deze procedure herziening verzocht.

3. Het herzieningsverzoek

De huisarts heeft aan het verzoek het volgende ten grondslag gelegd. De gevoerde tuchtprocedure is niet eerlijk en niet zorgvuldig verlopen omdat noch het Regionaal noch het Centraal Tuchtcollege de

door haar meegebrachte getuige, mevrouw E. heeft willen horen. Hierdoor is een fundamenteel rechtsbeginsel geschonden. De getuige is als praktijkverpleegkundige bij de zorgvraag van de patiënte betrokken geweest. De getuige is bij het mondeling vooronderzoek op 25 november 2019 en op de zitting van het Regionaal Tuchtcollege op 17 december 2019 verschenen maar het Regionaal Tuchtcollege heeft niet toegestaan dat de getuige werd gehoord. Ook in beroep heeft verzoekster verzocht de getuige te horen, zowel in haar beroepschrift als bij afzonderlijke brief van 17 juli 2020 en bij e-mail van 14 oktober 2020. De getuige is naar de zitting van het Centraal Tuchtcollege op 22 oktober 2020 gekomen en is daar als getuige aangemeld. De zittingsvoorzitter heeft echter niet willen ingaan op het verzoek om de getuige te horen. Dit is in strijd met het aan de huisarts toekomende wettelijke recht zoals neergelegd in artikel 68 lid 2 Wet BIG alsmede artikel 13 lid 1 en artikel 22 Tuchtrechtbesluit BIG. De huisarts verwijst in dit verband ook naar de brief van de voorzitter van het Centraal Tuchtcollege, mr. J.M. Rowel-van der Linde, van 19 april 2021 waarin wordt erkend dat hier in strijd met het Tuchtrechtbesluit BIG is gehandeld. De huisarts voert verder aan dat als deze getuige wel was gehoord en het Centraal Tuchtcollege kennis had genomen van de feiten en omstandigheden waarover deze getuige had kunnen verklaren, het college naar alle waarschijnlijkheid een andere beslissing had genomen.

4. Het advies De rapporteur heeft in haar advies van 5 juni 2021 vermeld dat niet is gebleken van nieuwe omstandigheden die naar ernstig vermoeden tot een afwijkende beslissing zouden hebben geleid zoals bedoeld in artikel 52 Wet BIG en concludeert tot afwijzing van het verzoek. Volgens de rapporteur kan aansluiting worden gezocht bij het strafrecht waarbij niet elk processueel gebrek, zoals het weigeren in te gaan op een verzoek tot het horen van een getuige, ook indien die weigering niet terecht is, een grond voor herziening oplevert.

5. Beoordeling van het verzoek tot herziening.

5.1 Artikel 52 van de Wet BIG luidt, voor zover relevant, dat herziening van een onherroepelijk geworden tuchtrechtelijke eindbeslissing, waarbij een in artikel 48 eerste of derde lid van die wet omschreven maatregel wordt opgelegd, mogelijk is, wanneer naderhand omstandigheden zijn gebleken die naar ernstig vermoeden tot een afwijkende beslissing zouden hebben geleid, indien zij tijdig bekend waren geworden.

5.2 Het Centraal Tuchtcollege is van oordeel dat er -hoewel niet aan de letter van artikel 52 Wet BIG wordt voldaan- grond is om het verzoek tot herziening toe te wijzen. Daartoe is het volgende redengevend. Anders dan in het strafrecht moet de op de terechtzitting verschenen getuige worden gehoord (art 13 lid 1 van het Tuchtrechtbesluit). Dit voorschrift is in deze procedure niet door het Regionaal Tuchtcollege en ook niet door het Centraal Tuchtcollege in acht genomen. De aangeklaagde huisarts is daardoor in haar verdediging geschaad. De huisarts heeft immers een haar toekomend recht -het doen horen van een getuige die uit eerste hand kan verklaren over de behandeling van een patiënte waarover is geklaagd - niet kunnen uitoefenen. Als gevolg daarvan zijn feiten en/of omstandigheden die mede tot beslissing van de zaak kunnen leiden niet in de beoordeling betrokken. De procedure is ten opzichte van de aangeklaagde huisarts onzorgvuldig geweest en aan een eerlijk proces heeft het ontbroken. Daarmee is een fundamenteel rechtsbeginsel geschonden dat is neergelegd in het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Hoewel artikel 6 van het EVRM niet rechtstreeks op de tuchtprocedure van toepassing is, wordt het daarin neergelegde beginsel van fair trial c.q. hoor en wederhoor ook in het tuchtrecht aanvaard. Een dergelijke schending rechtvaardigt in dit specifieke geval toewijzing van het herzieningsverzoek omdat op deze wijze de misslag kan worden rechtgezet. Het Centraal Tuchtcollege verwijst verder naar de

rechtspraak in het advocatentuchtrecht, waarbij de wetgever niet in het bijzondere rechtsmiddel van herziening heeft voorzien, maar waarbij een dergelijk verzoek op grond van een herzieningsprotocol toch in behandeling wordt genomen onder andere indien bij het hof geen sprake is geweest van een eerlijk proces doordat een fundamenteel rechtsbeginsel is geschonden (zie beslissing Hof van Discipline 21 juni 2021 ECLI:NL:TAHVD:2021:120). Wat betekent dit en hoe nu verder?5.3 Omdat het herzieningsverzoek wordt toegewezen, beveelt het Centraal Tuchtcollege de opschorting van de uitvoering van de beslissing en verwijst de zaak ingevolge artikel 29 lid 1 van het Tuchtrechtbesluit BIG naar het Regionaal Tuchtcollege te Eindhoven. Dit college zal de zaak opnieuw behandelen overeenkomstig het bepaalde in artikel 31 en 32 van het Tuchtrechtbesluit BIG. De meegebrachte getuige zal dan alsnog worden gehoord. Het Regionaal Tuchtcollege zal dan beslissen of de beslissing van het Centraal Tuchtcollege waarvan herziening is verzocht, wordt gehandhaafd of wordt vernietigd. De stukken zullen worden door het Centraal Tuchtcollege overgedragen. 5.4 Om redenen aan het algemeen belang ontleend zal publicatie van deze beslissing worden gelast op de voet van artikel 71 Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg.6. Beslissing Het Centraal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg: Wijst het verzoek tot herziening van de beslissing van het Centraal Tuchtcollege van 15 januari 2021 toe; Beveelt dat de uitvoering van de beslissing van het Centraal Tuchtcollege van 15 januari 2021 wordt opgeschort; Verwijst de zaak naar het Regionaal Tuchtcollege Eindhoven ter verdere afdoening; Beveelt dat de op de zaak betrekking hebbende stukken zo spoedig mogelijk naar dit college worden overgedragen; Bepaalt dat deze beslissing op de voet van artikel 71 Wet BIG zal worden bekendgemaakt in de Staatscourant, en zal worden aangeboden aan het Tijdschrift voor Gezondheidsrecht, Gezondheidszorg Jurisprudentie en Medisch Contact met het verzoek tot plaatsing. Deze beslissing is gegeven door: C.H.M. van Altena, voorzitter; M.P. den Hollander en R.H. Zijderhoudt, leden-juristen en M.K. Dees en F.M.M. van Exter, leden-beroepsgenoten en H.J. Lutgert, secretaris. Uitgesproken ter openbare terechtzitting van 10 januari 2022. Voorzitter w.g. Secretaris w.g.